

On eres el 1968?

Aquesta pregunta pot semblar molt enigmàtica a la majoria d'alumnes del centre perquè cap d'ells havia nascut en aquell any; fins i tot, potser molts dels pares i mares dels alumnes actuals tampoc havien vist la llum en aquesta data. I no cal anar gaire lluny; és inqüestionable que la majoria de professors del centre, mentre es revoltaven els joves pels carrers de París i els tancs soviètics envaïen Txecoslovàquia, possiblement no eren encara ni un projecte en la ment dels seus progenitors. Però el 1968 va ser un any on van passar coses molt importants que van marcar la història posterior i, per sort, tenim testimonis directes d'aquells moments que ens poden explicar amb tots els ets i uts què va passar llavors. Un d'ells va ser el nostre convidat.

La sessió del Club de lectura del passat 28 de març va comptar amb la presència de Josep Maria Frigola. Presentat per alumnes d'ESO i batxillerat de l'institut, els molts assistents vam descobrir un personatge polièdric: científic, assagista, professor, pagès i poeta. Ell va ser, al llarg de molts anys, catedràtic de física al nostre centre, on va tenir més de 8000 alumnes, als quals sempre va respectar i va voler transmetre el valor de l'amistat. Però a més de tot això, el 1968 era un jove de disset anys, un jove inquiet que acabava el batxillerat, que volia dedicar-se a estudiar física teòrica però que al mateix temps expressava les seves inquietuds vitals i existencials a través de la poesia, un camí expressiu que estava descobrint. Un jove de disset anys que, en acabar el curs, va decidir carregar-se la motxilla a l'esquena i, amb un bon amic, començar un viatge per Europa tot fent auto-stop. Un veritable viatge iniciàtic que li va permetre descobrir un món lluminós i de llibertat, tan diferent del rònec i gris que havia deixat aquí, un viatge que el va dur a dormir sota els ponts del Sena o a arribar fins a les terres escandinaves, un viatge carregat de trobades i anècdotes, de cançons compromeses cantades al caliu del foc, de discussions i debats sobre el futur dels joves en una nova societat que s'estava teixint.

Per explicar l'efervescència d'aquells anys, Frigola va preparar un material extremadament interessant que va resultar molt atractiu als alumnes. Des de filmacions, que va projectar, de les revoltes pacifistes estudiantils als Estats Units, que protestaven contra la guerra del Vietnam, fins a manifestacions i trobades a la Universitat de Berkeley. Vam parlar de cinema transgressor com la llegendària pel·lícula sueca *I'm a curious yellow* i vam poder escoltar cançons de Joan Baez i, molt especialment, de Bob Dylan, recordem-ho, Premi Nobel de literatura; veient tot aquest material audiovisual i escoltant els versos de la Beat Generation –en especial d'Allan Ginsberg– i les reflexions de Herbert Marcuse, tots els presents van advertir que, en aquell any 1968, *The Times They Are A-Changin'*

La sessió va tenir continuïtat amb la lectura de poemes del propi Frigola, poemes que havia començat a escriure quan era un jove adolescent, que va seguir escrivint per les terres d'Europa i que poc després, al descobrir l'amor i la seva vocació de científic, va guardar dins una carpeta. Aquests poemes han estat recuperats recentment pel propi autor i han vist la llum en diversos llibres publicats, essent fins i tot versionats musicalment per cantautors locals.

La trobada va culminar amb l'apel·lació als grans valors defensats pels joves d'aquells anys; l'amor i la pau. Uns valors als quals encara és necessari acudir en els temps actuals, un valors necessaris per evitar pensar que, com explica un poema de Frigola, *Tot caurà*. Potser cauran moltes coses en els temps convulsos que vivim, però com ens recorda el poeta, amb la poesia, l'amor, la música i la pau farem que sorgeixi un món millor.